

Crònica negra d'UM

La situació judicial de Maria Antònia Munar i Miquel Nadal, fins ara pesos pesants d'Unió Mallorquina, sembla un film negre de sèrie B.

La crònica judicial de les Balears es mescla inevitablement amb la política. UM té una trentena d'encausats i el PP una quarantena. Són més de setanta persones relacionades directament o indirectament amb la gestió que feren els dos partits durant la legislatura anterior al Consell de Mallorca, i –en el cas d'UM– durant la legislatura present al govern. Després de l'explosió política causada per la declaració de Miquel Nadal, el divendres dia 26 de febrer, ningú no pot estar segur que no hi hagi més imputacions amb ramificacions polítiques. De fet, persones que ensumen que poden ser en-

causades o almenys citades a declarar ja han demanat al jutge de prestar declaració voluntàriament.

Bolla de neu. L'allau de declaracions voluntàries davant el jutge pel cas *Maquillatge* té l'origen els dies 23 i 24 de febrer. Aleshores es va saber que tres socis d'una empresa àudio-visual –Vídeo U– que havien estat encausats en l'afer demanaven de declarar davant el jutge per canviar la primera versió dels fets. Immediatament, va córrer la brama que havien arribat a un acord amb la fiscalia anticorrupció. En aquest món estrany dels entorns judicials,

on res no es pot amargar, la notícia va córrer com la pólvora. En saber-ho, Nadal, segurament aconsellat pels seus advocats, també demanà de comparèixer voluntàriament al jutjat, i fou citat el divendres dia 26, just després d'haver declarat els tres socis de Vídeo U.

En síntesi, els tres socis de l'empresa confessaren que part dels doblers públics cobrats per fer programació per a Televisió de Mallorca entre el 2005 i el 2007 se n'anava, entre més coses, a contractar gent d'UM. Aquests contractats mai no treballaren a la seva empresa. I a la declaració afegiren que la mateixa pràctica es duia a terme a moltes més empreses que contractaven serveis o obres amb el Consell de Mallorca. Aquests falsos contractats actuaven com a agents d'UM per captar vots per a les futures eleccions locals i autonòmiques del 2007. La declaració posterior de Nadal confirmà aquesta pràctica. Donà explicacions al jutge de les relacions que havia tengut UM amb l'empresa àudio-visual, de la qual compraren accions ell

i Maria Antònia Munar per mitjà de testaferros per controlar-la i controlar, així també, les generoses entrades de doblers que rebia del Consell de Mallorca, presidit per Munar, per fer programació per a Televisió de Mallorca. El testimoni de Nadal té aspectes que semblen extrets d'un guió de film de gàngsters de sèrie B. Com ara quan diu al jutge que per comprar les accions de Vídeo U, Munar li va donar 300.000 euros en efectiu mentre tornaven d'Inca a Palma amb el cotxe oficial de la presidenta.

Vídeo U contractà catorze *voluntaris* per a fer feina per a UM a càrrec dels diners públics, però les informacions de premsa de la setmana passada calculaven que hi podria haver unes vuitanta persones contractades per diverses empreses. Per exemple, el *Diario de Mallorca* publicava –dijous dia 4 de març– el testimoni d'Antònia Ll., que reconeix que entre el 2005 i el 2007 va fer feina per a una empresa d'informàtica, proveïdora del Consell, sense anar-hi mai a treballar: “Per a l'empresa jo era una autèntica desconeguda. Només hi vaig anar a signar el contracte i la baixa [...]. Mateu Cañellas [aleshores dirigent d'UM de Palma i més tard conseller d'Esports del govern actual, fins el dia 5 de febrer, quan Francesc Antich el destituí juntament amb la resta dels càrrecs d'UM] ens va fer un curset en el qual ens va dir que ens havíem de presentar a les cases com a treballadors del Consell.”

Aquesta informació concorda amb un cas conegut per aquest setmanari. Cap al final de la legislatura passada, parelles de voluntaris es passejaven per Palma, passant casa per casa. Es presentaven com a membres d'UM, demanaven als veïns quins problemes tenien i oferien l'ajuda del partit per a resoldre'ls. En ambients periodístics i polítics, hom veia amb estranyesa aquesta xarxa de *voluntaris* que aparentment feien feina per a la campanya de Miquel Nadal –cal recordar que UM no tenia cap regidor a Palma i el 2007 en va treure dos gràcies als 9.500 vots aconseguits. Ningú no entenia com podien sortir tants de *voluntaris*. Ara, segons el diari esmentat, ja se sap. Antònia Ll.

assegura que “cobràvem 950 euros mensuals i, a més, em digueren que si tot anava bé (a les eleccions) em col·locarien”, però a ella no la col·locaren. Amb tot, diu que “a EMAYA [empresa municipal d'aigües i clauvegues de Palma, avui presidida per Cristina Cerdó, número 2 d'UM a Palma, i que es nega a dimitir malgrat el trencament del pacte] han col·locat a qui han volgut”.

Amb relació a aquesta xarxa, s'espera amb expectació la declaració voluntària d'Eugènia Cañellas, que fou secretària de Nadal. En ambients periodístics especialitzats en crònica judicial es considera segur –i s'ha publicat a la premsa local– que Cañellas hi aportarà correus electrònics que presumptament confirmaran més contractacions d'aquesta mena amb algunes altres empreses.

No se sap quanta gent negocia en aquests moments amb la fiscalia per fer declaracions voluntàries, però tot indica que són un nombre significatiu. Rere de Nadal i de Cañellas, els nous declarants voluntaris cerquen d'evitar que els caigui pena de presó. Però, a banda aquest cas tan explosiu –conegut amb el nom de *Maquillatge*– també hi ha més afers investigats per jutges que poden acabar fent públiques moltes històries noves en aquesta veritable sèrie negra d'UM.

Nadal i Munar. La relació política entre Maria Antònia Munar i Miquel Nadal s'havia degradat força des del 2007, quan Nadal va voler ser –i fou– president d'UM, contra l'opinió de Munar. Llavors, les vicissituds internes del partit els tornaren fer convergir contra Josep Melià, actual president de la formació, però ara els jutjats els han allunyats pareix que definitivament.

Segons les informacions de la premsa local, en aquests moments

Sembla que una empresa cobrava doblers públics per contractar gent que treballàs per a UM

Nadal negocia amb la fiscalia anti-corrupció per tenir un tracte tan favorable com sigui possible a l'hora de demanar-li responsabilitats penals. En contrapartida, sembla disposat a delatar tot allò que sap de la implicació de Munar en afers suposadament il·legals. En concret, segons el *Diario de Mallorca*, Nadal ha ofert als fiscals la seva col·laboració per aclarir tot el cas *Can Domenge*. Es tracta de la investigació sobre el concurs públic de venda d'un terreny urbà al centre de Palma, que era propietat del Consell. L'empresa perdedora del concurs, Núñez i Navarro, portà l'afer als tribunals. El mes de novembre passat, a l'escorcoll dels locals de l'empresa barcelonina Sacresa –una de les empreses guanyadores, que es presentaren com a una unió temporal d'empreses–, la policia hi trobà un document que sembla que prova que tenia coneixement exacte de com seria el concurs abans no es convocàs. Nadal –encausat en cas aquest afer igual com Munar– va declarar davant el jutge amb relació a aquesta troballa el 25 de febrer. Insistí a dir que tot havia estat legal, tal com sempre ha declarat d'ençà que esclatà el cas. Però la setmana passada, sobtadament, canvià d'estratègia defensiva. Segons el diari, en lloc de continuar negant-ho tot, emprengué negociacions amb la fiscalia per implicar-hi Munar directament. Igual com ho havia fet una setmana abans en el cas *Maquillatge*.

La situació judicial dels dos ex-dirigents d'UM arriba a ser tan increïble que, segons que publicava el diari *El Mundo-El Día de Baleares* el dia 4 de març, Munar, d'ençà que abandonà la política el 26 de febrer, prepara un contraatac contra Nadal, i cerca tota casta de proves que l'incriminin absolutament en el cas *Maquillatge* però que la'n poden eximir a ella.

Aquesta situació tan surrealista ha causat un esbalaïment general a les Balears, arran de les revelacions que van sorgint a la llum, per confessió de part dels implicats i no pas per suposicions, investigacions periodístiques o de la fiscalia o de jutges. És la crònica negra d'UM.

Miquel Payeras